

مرکز تحقیقات رایانگی

اصفهان

گامی

عمران
علیهما صلوات

www. **Ghaemiyeh** .com
www. **Ghaemiyeh** .org
www. **Ghaemiyeh** .net
www. **Ghaemiyeh** .ir

خودسازگر کلام
امام صادق علیه السلام

حلیث

کنون

بصری

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ترجمه حدیث عنوان بصری

نویسنده:

امام جعفر صادق (ع)

ناشر چاپی:

انتشارات مسجد مقدس جمکران

ناشر دیجیتال:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

۵	فهرست
۶	ترجمه حدیث عنوان بصری
۶	مشخصات کتاب
۶	حدیث عنوان بصری
۹	زیارت عاشورا
۱۰	پی نوشت ها
۱۰	درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

ترجمه حدیث عنوان بصری

مشخصات کتاب

سرشناسه: حدیث عنوان بصری (فارسی - عربی عنوان و نام پدیدآور: ترجمه حدیث عنوان بصری دستورالعمل امام صادق علیه السلام به .../ [ترجمه واحد پژوهش انتشارات مسجد مقدس جمکران مشخصات نشر: قم: مسجد مقدس صاحب الزمان (جمکران)، ۱۳۸۴. مشخصات ظاهری: ص ۳۲ شابک: ۹۶۴-۸۴۸۴-۲۸-۷۱۰۰۰ ریال: وضعیت فهرست نویسی: فهرست نویسی قبلی یادداشت: فارسی - عربی یادداشت: فهرست نویسی براساس اطلاعات فیبا یادداشت: عنوان اصلی حدیث عنوان البصری نسخه الامام الصادق علیه السلام الاصحاح السیر و السلوک الی الله مع زیاره عاشورا. یادداشت: عنوان دیگر: عنوان بصری عنوان دیگر: عنوان بصری موضوع: احادیث خاص (عنوان بصری موضوع: احادیث شیعه -- قرن ۱۴ موضوع: زیارتنامه عاشورا شناسه افزوده: مسجد جمکران رده بندی کنگره: BP۱۴۵/ع ۹۰۴۱ ۱۳۸۴ رده بندی دیویی: ۲۹۷/۲۱۴ شماره کتابشناسی ملی: ۸۴-۹۳۱

حدیث عنوان بصری

قَالَ الصَّادِقُ عَلَيْهِ السَّلَامُ: أَوْصِيكَ بِتَسْبِيحِ أَشْيَاءَ فَإِنَّهَا وَصِيَّتِي لِمُرِيدِي الطَّرِيقِ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى إِمَامٌ صَادِقٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ بِهِ «عنوان بصری» فرمود: تو را به نه چیز سفارش می‌کنم که آنها توصیه من به آرزومندان سیر و سلوک الی الله است. روایت عنوان بصری یکی از دستورالعمل‌های بسیار مهم و وجود مقدس امام صادق علیه السلام است که در بردارنده نکاتی نغز و بدیع در تهذیب نفس است که جهت استفاده تمامی پیروان مکتب نورانی ائمه دین صادر فرموده‌اند. و بسیاری از عرفا، علما و بزرگان اخلاق اهتمام خاصی به این روایت شریف داشته‌اند، از جمله مرحوم آیت الله العظمی سید میرزا علی قاضی طباطبایی قدس سره به ارادتمندان و شاگردان خود دستور می‌دادند که آن را بنویسند و عمل کنند و کراراً می‌فرمودند: «باید آن را در جیب خود داشته باشید و هفته‌ای یکی دو بار آن را مطالعه کنید.» و شاگردان خود را بدون التزام به مضمون این روایت نمی‌پذیرفتند. ذیلاً متن و ترجمه این روایت شریف را برای بهره‌مندی تمامی مشتاقان سلوک الی الله ذکر می‌کنیم. مرحوم علامه مجلسی قدس سره در بحارالانوار (۱) می‌فرماید: حدیث عنوان بصری اَقُولُ: وَحَدَّثْتُ بِحُطِّ شَيْخِنَا الْبَهَائِيِّ - قَدَسَ اللَّهُ رُوحَهُ - مَا هَذَا لَفْظُهُ: قَالَ الشَّيْخُ شَمْسُ الدِّينِ مُحَمَّدُ بْنُ مَكِّيٍّ: نَقَلْتُ مِنْ حُطِّ الشَّيْخِ أَحْمَدَ الْفَرَاهَانِيِّ رَحِمَهُ اللَّهُ عَنْ عُنْوَانِ الْبَصِيرِيِّ - وَكَانَ شَيْخًا كَبِيرًا قَدَّاتِي عَلَيْهِ أَرْبَعٌ وَتِسْعُونَ سَنَةً - قَالَ: كُنْتُ اخْتَلَفْتُ إِلَى مَالِكِ بْنِ أَنَسٍ سَبْعِينَ؛ فَلَمَّا قَدِمَ جَعَفَرُ الصَّادِقُ عَلَيْهِ السَّلَامُ الْمَدِينَةَ اخْتَلَفْتُ إِلَيْهِ وَأَحْبَبْتُ أَنْ آخُذَ عَنْهُ كَمَا أَخَذْتُ عَنْ مَالِكِ. می‌گویم: به خط استادمان؛ بهاء الدین عاملی شیخ بهاء قدس سره روایتی را با این مضمون یافتیم: «شیخ شمس الدین محمد بن مکی (شهید اول) گفت: من از خط شیخ احمد فراهانی رحمه الله از عنوان بصری؛ که پیرمردی سالخورده بود و از عمرش نود و چهار سال می‌گذشت نقل می‌کنم که او گفت: من سالیانی به نزد مالک بن انس رفت و آمد می‌کردم، زمانی که جعفر صادق علیه السلام به مدینه آمدند به محضر ایشان شرفیاب شدم و دوست داشتم همان‌طوری که از مالک تحصیل علم کرده بودم از ایشان نیز کسب علم کنم. فَقَالَ لِي يَوْمًا: إِنِّي رَجُلٌ مَطْلُوبٌ وَمَعَ ذَلِكَ لِي أَوْرَادٌ فِي كُلِّ سَاعَةٍ مِنْ أَنْاءِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ، فَلَا تَشْغَلْنِي عَنْ وَرْدِي وَخُذْ عَنْ مَالِكٍ وَاخْتَلِفْ إِلَيْهِ كَمَا كُنْتَ تَخْتَلِفُ إِلَيْهِ. فَأَعْتَمَمْتُ مِنْ ذَلِكَ وَخَرَجْتُ مِنْ عِنْدِهِ وَقُلْتُ فِي نَفْسِي؛ لَوْ تَفَرَّسَ فِي خَيْرٍ لَمَا زَجَرَنِي عَنِ الْاِخْتِلَافِ إِلَيْهِ وَالْاِخْذِ عَنْهُ، فَدَخَلْتُ مَشِيحًا الرَّسُولِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ رُوزِي أَنْ حَضَرَتْ بِهِ مِنْ فَرَمُودُنْد: مِنْ مَرْدِي تَحْتِ نَظَرِ (۲) عِلَاوَه بَرَايِنِ دَرِ هَرِ سَاعَتِ از شَبَانَه رُوزِ اذْكَارِي دَارِمِ كِه بَه أَنَهَا مَشْغُولِ هَسْتَم. پَسِ مَرَا از عِبَادَتَمِ غَافِلِ نَكْن، وَ عِلُومَتِ رَا از سَالِكِ وَ رَاهِنَمَايَتِ (مَالِكِ بِنِ اَنَسِ) بَغِيرِ وَ مِثْلِ گِذْشْتَه بَا او رِفْتِ وَ آمَدِ كِن. از این ماجرا غمگین شدم و از محضرشان مرخص شدم. با خودم گفتم: اگر در وجود من آثار خیر و هدایت به چشم حضرت می‌آمد، مرا از رفت و آمد و کسب علم از محضرشان منع

نمی‌فرمودند. بنابراین در مسیر خود داخل مسجد رسول الله صلی الله علیه وآله شدم و سَلَمْتُ عَلَيْهِ ثُمَّ رَجَعْتُ مِنَ الْعِدِّ إِلَى الرَّوْضَةِ وَصَلَّيْتُ فِيهَا رَكَعَتَيْنِ وَقُلْتُ: اَسْئَلُكَ يَا اَللَّهَ يَا اَللَّهَ اَنْ تَعْطِفَ عَلَيَّ قَلْبَ جَعْفَرٍ وَتَرْزُقَنِي مِنْ عِلْمِهِ مَا اَهْتَدِي بِهِ اِلَى صِرَاطِكَ الْمُسْتَقِيمِ. وَرَجَعْتُ اِلَى دَارِي مُعْتَمِئًا وَلَمْ اَخْتَلِفْ اِلَى مَالِكِ بْنِ اَنْسٍ لِمَا اَشْرَبَ قَلْبِي مِنْ حُبِّ جَعْفَرٍ فَمَا خَرَجْتُ مِنْ دَارِي اِلَّا اِلَى الصَّلْوَةِ الْمَكْتُوبَةِ حَتَّى عَيْلَ صَبْرِي فَلَمَّا ضَاقَ صَدْرِي تَنَعَلْتُ وَتَرَدَّدْتُ وَقَصَدْتُ جَعْفَرًا وَكَانَ بَعْدَ مَا صَلَّيْتُ الْعَصِيرَ. وَبِهِ اَنْ حَضَرَتْ سَلَامِ دَادِمٍ وَبِירוَنِ اَمَدِمٍ. سِپَسِ فِرْدَايِ اَنْ رُوْزِ بِه رُوْضِ مِبَارِكِ (بِیْنِ قَبْرِ وَنَسْرِ رَسُوْلِ خِدَاصلی الله علیه وآله) بِرِگَشْتِمِ وَدُو رِکْعَتِ نِمَازِ خَوَانَدِمِ وَ عِرْضِ کَرْدِمِ: خِدَايَا! پُرُوْرِدْ گَارَا! قَلْبِ جَعْفَرِ عَلِیْهِ السَّلَامِ رَا نَسْبَتِ بِه مِنْ مِهْرَبَانِ وَ مَتَمَایِلِ فِرْمَا وَ اَزْ عِلْمِشِ مِقْدَارِی رُوْزِی مِنْ کُنْ کِه بِه وَ سِیْلِهْ اَنْ بِه رَا هِ رَاسْتِ تُو هِدَايَتِ شُوْمِ. بِا هِمَانِ حَالَتِ نَارَا حَتِی وَ اَنْدُوْهْ بِه مَنْزَلِ بِرِگَشْتِمِ وَ چُوْنِ دِلْمِ مَالَمَالِ اَزْ مَحَبَتِ جَعْفَرِ عَلِیْهِ السَّلَامِ شُدِهْ بُوْدِ بِا مَالِکِ بِنِ اَنْسِ رِفْتِ وَ اَمَدِ نِکَرْدِمِ وَ اَزْ خَانَهَامِ بِجِزِ بِرَایِ نِمَازِ وَاجِبِ خَارِجِ نَشُدِمِ، تَا اِیْنِ کِه صَبْرِمِ تَمَامِ شُدِ. (رُوْزِی) پَسِ اَزْ اِقَامِهْ نِمَازِ عَصْرِ سِیْنِهَامِ تَنَگِ شُدِ وَ طَاقْتِمِ بِه سِرِ اَمَدِ نَعْلِیْنِمِ رَا بِه پَا کَرْدِهْ، رِدَايِمِ رَا پُوْشِیْدِهْ وَ قِصْدِ دِیْدَارِ جَعْفَرِ صَادِقِ عَلِیْهِ السَّلَامِ نِمُوْدِمِ. فَلَمَّا حَضَرَتْ بَابِ دَارِهِ اِسْتَأْذَنْتُ عَلَيْهِ فَخَرَجَ خَادِمٌ لَهٗ، فَقَالَ: مَا حَاجَتُكَ؟ قُلْتُ السَّلَامُ عَلَيَّ الشَّرِيفِ. فَقَالَ: هُوَ قَائِمٌ فِي مُصَيِّمَاءَ. فَجَلَسْتُ بِحِذَاءِ بَابِهِ فَمَا لَبِثْتُ اِلَّا يَسِيْرًا اِذْ خَرَجَ خَادِمٌ فَقَالَ: اَدْخُلْ عَلَيَّ بَرَكَهٗ اَللَّهِ. فَدَخَلْتُ وَ سَلَمْتُ عَلَيْهِ. فَرَدَّ السَّلَامَ وَقَالَ: اِجْلِسْ، غَفَرَ اَللَّهٗ لَكَ. فَجَلَسْتُ. وَ قَتِي کِه بِه دَرِبِ خَانَهْ اَنْ حَضَرَتْ رَسِیْدِمِ اِجَازَهْ وَرُوْدِ خَوَاسْتِمِ. خَادِمِی بِیْرُوْنِ اَمَدِهْ وَ پِرْسِیْدِ: چِهْ مِیْ خَوَاهِی؟ گِفْتِمِ: (اَمَدِهَامِ تَا) بِه مَحْضَرِ شَرِیْفِ (اِمَامِ صَادِقِ عَلِیْهِ السَّلَامِ) عِرْضِ سَلَامِ کِنِمِ. گِفْتِ: اُو دَرِ مَحَلِّ نِمَازِشَانِ مَشْغُوْلِ عِبَادَتِ هِسْتِنْدِ. مِقَابِلِ دَرِبِ خَانَهْ حَضَرَتْ نَشِسْتِهْ وَ کَمِیْ دَرَنَگِ کَرْدِمِ کِه خَادِمِی اَزْ خَانَهْ خَارِجِ شُدِ وَ گِفْتِ: بِه بِرِکْتِی کِه خِدَا نَصِیْبِ تُو کَرْدِهْ دَاخِلِ شُو. وَ اَرْدِ شُدِهْ وَ بَرِ اَنْ حَضَرَتْ سَلَامِ کَرْدِمِ. اِمَامِ ضَمْنِ جَوَابِ سَلَامِ، فِرْمُوْدِنْدِ: بَنَشِیْنِ، خِدَاوَنْدِ تُو رَا بِیَا مِرْزِدِ. پَسِ مِنْ نَشِسْتِمِ. فَاطَّرَقَ مَلِیْأً، ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ وَقَالَ: اَبُوْمَنْ؟ قُلْتُ: اَبُو عَبْدِ اَللَّهِ. قَالَ: تَبَّتْ اَللَّهُ كُتَيْبَتَكَ وَوَفَّقَكَ يَا اَبَا عَبْدِ اَللَّهِ، مَا مَسَّئَلْتُكَ؟ فَقُلْتُ فِي نَفْسِي: لَوْ لَمْ يَكُنْ لِي مِنْ زِيَارَتِهِ وَالتَّسْلِيمِ غَيْرُ هَذَا الدُّعَاءِ لَكَانَ كَثِيْرًا. ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ ثُمَّ قَالَ: مَا مَسَّئَلْتُكَ؟ فَقُلْتُ: سَأَلْتُ اَللَّهَ اَنْ يَعْطِفَ قَلْبِيْكَ عَلَيَّ وَ يَرْزُقَنِي مِنْ عِلْمِكَ وَ اَرْجُوْ اَنْ اَللَّهَ تَعَالَى اَجَابَنِي فِي الشَّرِيفِ مَا سَأَلْتُهُ. حَضَرَتْ مَدْتِي بِه حَالِ تَفْکَرِ، سِرْشَانِ رَا پَايِیْنِ اَنْدَاخْتِنْدِ، سِپَسِ سِرِ بَلَنْدِ کَرْدِهْ وَ فِرْمُوْدِنْدِ: کُنِیْهْ شِمَا چِیْسْتِ؟ اِبَا عَبْدِ اَللَّهِ. فِرْمُوْدِنْدِ: خِدَاوَنْدِ کُنِیْهْ شِمَا رَا ثَابِتِ گِرْدَانَدِهْ وَ تُو رَا مَوْفِقِ کِنْدِ. اِیْ اِبَا عَبْدِ اَللَّهِ، دِرْخَوَاسْتِ چِیْسْتِ؟ (حَضَرَتْ بَا زِ سِرِ خُوْدِ رَا بِه زِیْرِ اَنْدَاخْتِ وَ مَنْتَظَرِ جَوَابِ مِنْ شُدِ) بِا خُوْدِمِ گِفْتِمِ: اِگِرِ بِهْرِهْ مِنْ اَزْ اِیْنِ زِیَارَتِ وَ عِرْضِ سَلَامِ فِقْطِ هِمِیْنِ دَعَا بِا شُدِ خِیْرِی بَزْرَگِ وَ زِیَادِ اسْتِ. بَا زِ حَضَرَتْ سِرْشَانِ رَا بَلَنْدِ کَرْدِهْ وَ فِرْمُوْدِنْدِ: چِهْ مِیْ خَوَاهِی؟ عِرْضِهْ دَاشْتِمِ: اَزْ خِدَاوَنْدِ خَوَاسْتِمِ کِه قَلْبِ شِمَا رَا نَسْبَتِ بِه مِنْ مِهْرَبَانِ کِنْدِ وَ اَزْ عِلْمِ شِمَا رُوْزِی اَمِ فِرْمَايِدِ. وَ اَمِیْدِ دَارِمِ خِدَاوَنْدِ اَنْچِهْ رَا کِه دِرْبَارِهْ وَ جُوْدِ شَرِیْفِ شِمَا خَوَاسْتِهَامِ اِجَابَتِ فِرْمَايِدِ. فَقَالَ: يَا اَبَا عَبْدِ اَللَّهِ! لَيْسَ الْعِلْمُ بِالْعَلْمِ، اِنَّمَا هُوَ نُورٌ يَقَعُ فِي قَلْبٍ مَنْ يُرِيْدُ اَللَّهَ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى اَنْ يَهْدِيَهٗ. فَاِنْ اَرَدْتَ الْعِلْمَ فَاطْلُبْ اَوَّلًا فِي نَفْسِكَ حَقِيْقَةَ الْعِبُوْدِيَّةِ وَاطْلُبِ الْعِلْمَ بِاسْتِعْمَالِهِ وَاسْتَفْهَمِ اَللَّهَ يُفْهِمُكَ. قُلْتُ: يَا شَرِيفُ! فَقَالَ: قُلْ: يَا اَبَا عَبْدِ اَللَّهِ. قُلْتُ: يَا اَبَا عَبْدِ اَللَّهِ مَا حَقِيْقَةُ الْعِبُوْدِيَّةِ؟ قَالَ: ثَلَاثَةٌ اَشْيَاءُ؛ اَنْ لَا يَرَى الْعَبْدُ لِنَفْسِهِ فِيمَا حَوَّلَهُ اَللَّهُ مَلِكًا لَّا اَنْ الْعَبْدَ لَا يَكُوْنُ لَهُمْ مَلِكٌ، حَضَرَتْ فِرْمُوْدِنْدِ: اِیْ اِبَا عَبْدِ اَللَّهِ! عِلْمِ بِه اَمُوخْتِنِ نِیْسْتِ، عِلْمِ نُوْرِ اسْتِ وَ دَرِ قَلْبِ کَسِیْ فِرْمَايِدِ کِه خِدَاوَنْدِ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى هِدَايَتِ اُو رَا اِرَادِهْ فِرْمُوْدِهْ بِا شُدِ. بِنَابِرِیْنِ اِگِرِ عِلْمِ مِیْ خَوَاهِی اِبْتِدَا بِا يَدِ حَقِیْقَتِ عِبُوْدِيَّتِ (بِنَدَگِی) رَا دَرِ وَجُوْدِ خُوْدِ بَخَوَاهِی وَ عِلْمِ رَا بِا عَمَلِ کَرْدِنِ، طَلْبِ کُنِیْ وَ اَزْ خِدَاوَنْدِ طَلْبِ فِهْمِ کُنْ تَا (عِلْمِ رَا) بِه تُو بَفِهْمَانِدِ. عِرْضِ کَرْدِمِ: اِیْ شَرِیْفِ. فِرْمُوْدِنْدِ: مِرَا اِبَا عَبْدِ اَللَّهِ صِدَا بَزْنِ. گِفْتِمِ: اِیْ اِبَا عَبْدِ اَللَّهِ! حَقِیْقَتِ عِبُوْدِيَّتِ وَ بِنَدَگِی چِیْسْتِ؟ فِرْمُوْدِنْدِ: سِهْ چِیْزِ اسْتِ؛ ۱- اِیْنِکِهْ بِنَدِهْ خِدَا دَرِ مَوْرِدِ اَنْچِهْ کِه پُرُوْرِدْ گَارِ بِه اُو سِپِرْدِهْ اسْتِ بِرَایِ خُوْدِشِ مِلْکِیْتِی نِیْسِنْدِ. چِرَا کِه بِنَدِگَانِ مِلْکِی نِدَارِنْدِ (مَالِکِ حَقِیْقِی خِدَاوَنْدِ تَبَارَكَ وَ تَعَالَى اسْتِ) يَرْوُنَ الْمَالَ مَالَ اَللَّهِ يَصْغُوْنَهُ حَيْثُ اَمَرَهُمُ اَللَّهُ بِه وَ لَا يَدْبِرُ الْعَبْدُ لِنَفْسِهِ تَدْبِيْرًا وَجُمْلَةً اِسْتِغَالِهٖ فِيمَا اَمَرَهُ تَعَالَى بِه وَنَهَاهُ عَنْهُ. فَاِذَا لَمْ يَرَ الْعَبْدُ لِنَفْسِهِ فِيمَا حَوَّلَهُ اَللَّهُ تَعَالَى مَلِكًا هَانَ عَلَيْهِ الْاِنْفَاقُ فِيمَا اَمَرَهُ اَللَّهُ تَعَالَى اَنْ يُنْفِقَ فِيْهِ. وَ اِذَا فَوَّضَ الْعَبْدُ تَدْبِيْرَ نَفْسِهِ عَلَيَّ مِدْبِرِهٖ هَانَ عَلَيْهِ مَصَابِيْبُ الدُّنْيَا وَ اِذَا اسْتَعْلَلَ الْعَبْدُ بِمَا اَمَرَهُ اَللَّهُ تَعَالَى وَنَهَاهُ، اِلَّا يَتَفَرَّغُ مِنْهُمَا اِلَى الْمِرَاءِ

وَالْمُبَاهَاةَ مَعَ النَّاسِ. و همه اموال را از آن خداوند می‌بینند. و آن را در جایی قرار می‌دهد (مصرف می‌کند) که خداوند امر فرموده است. ۲- بنده خدا برای خودش مصلحت اندیشی و تدبیر نمی‌کند (مصلحت و تدبیر واقعی را در دست خداوند می‌داند). ۳- تمام اشتغال او در کاری منحصر شود که خداوند او را به آن امر یا از آن نهی فرموده است. پس اگر بنده خدا در آنچه که پروردگار به او سپرده است ملکیتی برای خودش نبیند، در این صورت انفاق کردن برایش در چیزی که خداوند امر فرموده است آسان می‌شود. وقتی که تدبیر امور را به مدبرش بسپرد (و اهل توکل شود) تحمل مصیبت‌های دنیا برایش آسان می‌شود. و زمانی که به آنچه خداوند امر و نهی کرده است مشغول باشد دیگر فرصتی برای خودنمایی و فخرفروشی به مردم پیدا نمی‌کند. فَإِذَا أَكْرَمَ اللَّهُ الْعَبْدَ بِهَذِهِ الثَّلَاثَةِ هَانَ عَلَيْهِ الدُّنْيَا وَإِئْتِيسُ وَالْخَلْقُ. وَلَا يَطْلُبُ الدُّنْيَا تَكَثُرًا وَتَفَاخُرًا وَلَا يَطْلُبُ مَا عِنْدَ النَّاسِ عِزًّا وَعُلُوًّا وَلَا يَدْعُ أَيَّامَهُ بَاطِلًا فَهَذَا أَوَّلُ دَرَجَةِ التَّقَى قَالَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فُسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ. قُلْتُ: يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ أَوْصِيَنِي؟ قَالَ: أَوْصِيَنِيكَ بِشَيْعَةِ أَشْيَاءَ فَإِنَّهَا وَصِيَّتِي لِمُرِيدِي الطَّرِيقِ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى پس وقتی که خداوند بنده را با این سه (خصلت) گرامی بفرماید دنیا و ابلیس و مردم در نظرش کوچک خواهند بود. و دیگر دنیا را برای زیاده خواهی و فخر و مباهات به مردم و برای عزت و جاه طلبی آنچه را که نزد مردم است نمی‌خواهد و عمرش را به بیهودگی نمی‌گذراند. این اولین درجه تقوا است که خداوند تبارک و تعالی می‌فرماید: آن سرای آخرت است که برای کسانی که در زمین قصد بلند پروازی ندارند و دنبال فساد نمی‌گردند، قرار دادیم و سرانجام نیک، برای مردم با تقوا است. عرض کردم: ای اباعبدالله! به من توصیه‌ای بفرماید. فرمودند: تو را به نه چیز وصیت می‌کنم که آنها توصیه من به همه آرزومندان سیر و سلوک الی الله است. وَاللَّهُ أَسْأَلُ أَنْ يُوقِّفَكَ لِاشْتِعْمَالِهِ؛ ثَلَاثَةٌ مِنْهَا فِي رِيَاضَةِ النَّفْسِ وَثَلَاثَةٌ مِنْهَا فِي الْحِلْمِ وَثَلَاثَةٌ مِنْهَا فِي الْعِلْمِ فَاحْفَظْهَا وَإِيَّاكَ وَالتَّهَؤُونَ بِهَا. قَالَ عُنْوَانٌ: فَفَرَعْتُ قَلْبِي لَهُ. فَقَالَ: أَمَّا اللُّوَاتِي فِي الرِّيَاضَةِ فَإِيَّاكَ أَنْ تَأْكُلَ مَا لَاتَشْتَهِيهِ فَإِنَّهُ يُورِثُ الْحِمَاقَةَ وَالبَلَهَ وَلَا تَأْكُلْ إِلَّا عِنْدَ الْجُوعِ وَإِذَا أَكَلْتَ فَكُلْ حَلَالًا وَسَمَّ اللَّهُ وَادُّكُرْ حَدِيثَ الرَّسُولِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ: مَا مَلَأَ آدَمِيٌّ وَعَاءً شَرًّا مِنْ بَطْنِهِ. از خداوند موفقیت تو را در عمل به آنها خواستارم. سه مورد آن در ریاضت و تربیت نفس است و سه مورد آن در حلم و بردباری و صبر است و سه امر دیگر آن در علم و دانش است. پس این وصایا را حفظ کن و به خاطر بسپار و مبادا در عمل به آنها سستی کنی. عنوان بصری می‌گوید: من قلبم را (برای فراگیری علم حضرت) آماده کردم. حضرت فرمودند: اما آنچه که در ریاضت نفس است: ۱- مبادا چیزی را بخوری که به آن اشتها نداری چون موجب حماقت و نادانی می‌شود. ۲- و تا گرسنه نشدی چیزی نخور. ۳- زمانی که غذایی خوردی، با نام خدا و حلال باشد و حدیث رسول خدا را به یاد داشته باش که فرمودند: آدمی هیچ ظرفی بدتر از شکمش را پر نکرده است. فَإِنْ كَانَ وَلَا بُدَّ فَتَلْتُ لَطْعَامِهِ وَتَلْتُ لِشَرَابِهِ وَتَلْتُ لِنَفْسِهِ. وَأَمَّا اللُّوَاتِي فِي الْحِلْمِ: فَمَنْ قَالَ لَكَ أَنْ قُلْتَ وَاحِدَةً سَمِعْتَ عَشْرًا فَقُلْ: أَنْ قُلْتَ عَشْرًا لَمْ تَسْمَعْ وَاحِدَةً. وَمَنْ سَتَمَّكَ، فَقُلْ لَهُ: أَنْ كُنْتُ صَادِقًا فِيمَا تَقُولُ فَاسْأَلِ اللَّهَ أَنْ يَغْفِرَ لِي وَأَنْ كُنْتُ كَاذِبًا فِيمَا تَقُولُ فَاللَّهُ أَسْأَلُ أَنْ يَغْفِرَ لَكَ. وَمَنْ وَعَدَكَ بِالْخَنَى فَعِدُّهُ بِالنِّصَةِ يَحَهُ وَالرَّعَاءِ. وَأَمَّا اللُّوَاتِي فِي الْعِلْمِ فَاسْأَلِ الْعُلَمَاءَ مَا جِهَلْتَ. وَإِيَّاكَ أَنْ تَسْأَلَهُمْ تَعْتَنَّا وَتَجْرِبَهُ. پس اگر ناچار شد غذا بخورد، یک سوم شکمش را برای طعام، و یک سوم را برای آب و یک سوم را برای تنفس قرار دهد. اما آن سه موردی که در حلم و بردباری است: ۱- اگر کسی به تو گفت که اگر یکی بگویی ده تا می‌شنوی. به او بگو: اگر ده تا بگویی سخنی هم نمی‌شنوی (عفت کلام داشته باش و از نزاع پرهیز). ۲- اگر کسی به تو دشنامی داد به او بگو: اگر راست می‌گویی از خداوند می‌خواهم مرا ببخشد و اگر دروغ می‌گویی از خداوند می‌خواهم تو را ببخشد. ۳- و اگر کسی تو را تهدید به دشنام کرد تو او را به خیر خواهی (نصحیت) و مراعاتش وعده بده. و اما آن سه امر دیگر که در علم و دانش است: ۱- آنچه را که نمی‌دانی از عالمان بپرس و مبادا برای به زحمت انداختن و امتحان کردنشان سؤال کنی. وَإِيَّاكَ أَنْ تَعْمَلَ بِرَأْيِكَ شَيْئًا. وَخُذْ بِالْإِحْتِيَاظِ فِي جَمِيعِ مَا تَجِدُ إِلَيْهِ سَبِيلًا. وَاهْرُبْ مِنَ الْفُتْيَا هَرْبَكَ مِنَ الْأَسِيدِ وَلَا تَجْعَلْ رَقَبَتَكَ لِلنَّاسِ جَسِيرًا. فَمَنْ عَنَى يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ فَقَدْ نَصَحْتُ لَكَ وَلَا تُفْسِدْ عَلَيَّ وَرَدِي فَإِنِّي امْرُؤٌ ضَعِيفٌ بِنَفْسِي. وَالسَّلَامُ عَلَيَّ مِنَ اتَّبَعِ الْهُدَى (۳) ۲- مبادا بر اساس خود رأیی دست به کاری بزنی که علم نداری و

در تمامی امور تا آنجا که ممکن است مسیر احتیاط را رها نکن. ۳- همان گونه که از شیر درنده فرار می کنی از فتوی دادن (فتوی بدون علم) (۴) پرهیز و گردن خود را پل عبور مردم نکن. ای ابا عبدالله! برخیز و برو که من برای تو خیر خواهی کردم. و ذکر من را خراب نکن چرا که من مردی هستم که بر گذشت عمرم دقت دارم و سلام بر کسی که از هدایت پیروی می کند.

زیارت عاشورا

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَاعَبْدِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ رَسُولِ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَابْنَ سَيِّدِ الْوَصِيِّينَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَنَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ثَارَ اللَّهِ وَابْنَ ثَارِهِ وَالْوَثْرَ الْمُؤْتُونَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى الْأَرْوَاحِ الَّتِي حَلَّتْ بِفِنَائِكَ، عَلَيْكَ مِنِّي سَلَامُ اللَّهِ أَيْدَاءُ مَا بَقِيَتْ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ. يَا أَبَاعَبْدِ اللَّهِ لَقَدْ عَظَمْتَ الرَّزِيَّةَ وَجَلَّتْ وَعَظَمْتَ الْمُصِيبَةَ بِكَ عَلَيْنَا وَعَلَى جَمِيعِ أَهْلِ الْإِسْلَامِ، وَجَلَّتْ وَعَظَمْتَ مُصِيبَتَكَ فِي السَّمَاوَاتِ عَلَى جَمِيعِ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ، فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً أَسَّسَتْ أَسَاسَ الظُّلْمِ وَالْجَوْرِ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ، وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً دَفَعَتْكُمْ عَنْ مَقَامِكُمْ وَأَزَالَتْكُمْ عَنْ مَرَاتِبِكُمْ الَّتِي رَتَّبَكُمْ اللَّهُ فِيهَا، وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْكُمْ، وَلَعَنَ اللَّهُ الْمُمَهِّدِينَ لَهُمْ بِالتَّمَكِينِ مِنْ قِتَالِكُمْ، بَرِئْتُ إِلَى اللَّهِ وَإِلَيْكُمْ مِنْهُمْ وَمِنْ أَشْيَاعِهِمْ وَأَتْبَاعِهِمْ وَأَوْلِيَانِهِمْ. يَا أَبَاعَبْدِ اللَّهِ إِنِّي سَلَّمْتُ لِمَنْ سَلَمَكُمْ وَحَزَبٌ لِمَنْ حَارَبَكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ، وَلَعَنَ اللَّهُ آلَ زِيَادٍ وَآلَ مَرْوَانَ، وَلَعَنَ اللَّهُ بَنِي أُمَيَّةَ فَاطِمَةَ، وَلَعَنَ اللَّهُ ابْنَ مَرْجَانَةَ، وَلَعَنَ اللَّهُ عُمَرَ بْنَ سَعْدٍ، وَلَعَنَ اللَّهُ شِمْرًا، وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً أَسِيرَجَتْ وَالْجَمَتْ وَتَنَقَّبَتْ لِقِتَالِكَ. يَا أَبِي أَنْتَ وَأُمِّي لَقَدْ عَظَمْتُ مُصَابِي بِكَ، فَاسْتَأْذَنْتُ اللَّهَ الَّذِي أَكْرَمَ مَقَامَكَ وَأَكْرَمَنِي بِكَ أَنْ يَرْزُقَنِي طَلَبَ ثَارِكَ مَعَ إِمَامٍ مَنْصُورٍ مِنْ أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ. اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي عِنْدَكَ وَجِيهًا بِالْحَسَنِينَ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ. يَا أَبَاعَبْدِ اللَّهِ إِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ وَإِلَى رَسُولِهِ وَإِلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ وَإِلَى فَاطِمَةَ وَإِلَى الْحَسَنِ وَإِلَيْكَ بِمُؤَالَاتِكَ، وَبِالْبِرَائَةِ مِمَّنْ قَاتَلَكَ وَنَصَبَ لَكَ الْحَزْبَ، وَبِالْبِرَائَةِ مِمَّنْ أَسَّسَ أَسَاسَ الظُّلْمِ وَالْجَوْرِ عَلَيْكُمْ، وَأَبْرَأُ إِلَى اللَّهِ وَإِلَى رَسُولِهِ مِمَّنْ أَسَّسَ أَسَاسَ ذَلِكِ وَبَنَى عَلَيْهِ بُنْيَانَهُ، وَجَرَى فِي ظُلْمِهِ وَجَوْرِهِ عَلَيْكُمْ وَعَلَى أَشْيَاعِكُمْ، بَرِئْتُ إِلَى اللَّهِ وَإِلَيْكُمْ مِنْهُمْ وَأَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ إِلَيْكُمْ بِمُؤَالَاتِكُمْ وَمُؤَالَاهِ وَلِيِّكُمْ، وَبِالْبِرَائَةِ مِنْ أَعْدَائِكُمْ وَالتَّاصِبِينَ لَكُمْ الْحَزْبَ، وَبِالْبِرَائَةِ مِنْ أَشْيَاعِهِمْ وَأَتْبَاعِهِمْ، إِنِّي سَلَّمْتُ لِمَنْ سَلَمَكُمْ وَحَزَبٌ لِمَنْ حَارَبَكُمْ، وَوَلِيٌّ لِمَنْ وَالَاكُمْ وَعَدُوٌّ لِمَنْ عَادَاكُمْ، فَاسْتَأْذَنْتُ اللَّهَ الَّذِي أَكْرَمَنِي بِمَعْرِفَتِكُمْ وَمَعْرِفَةِ أَوْلِيَانِكُمْ، وَرَزَقَنِي الْبِرَائَةَ مِنْ أَعْدَائِكُمْ، أَنْ يَجْعَلَنِي مَعَكُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَأَنْ يُثَبِّتَ لِي عِنْدَكُمْ قَدَمَ صِدْقٍ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَأَسْأَلُهُ أَنْ يُبَلِّغَنِي الْمَقَامَ الْمَحْمُودَ لَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَأَنْ يَرْزُقَنِي طَلَبَ ثَارِكُمْ مَعَ إِمَامٍ هُدًى ظَاهِرٍ نَاطِقٍ بِالْحَقِّ مِنْكُمْ وَأَسْأَلُهُ اللَّهُ بِحَقِّكُمْ وَبِالْشَّانِ الَّذِي لَكُمْ عِنْدَهُ أَنْ يُعْطِيَنِي بِمُصَابِي بِكُمْ أَفْضَلَ مَا يُعْطَى مُصَابًا بِمُصِيبَتِهِ مُصِيبَةً مَا أَعْظَمَهَا وَأَعْظَمَ رَزِيئَتَهَا فِي الْإِسْلَامِ وَفِي جَمِيعِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ. اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِي مَقَامِي هَذَا مِمَّنْ تَنَالَهُ مِنْكَ صِلَاوَاتُ وَرَحْمَةٍ وَمَعْفُورَةٍ. اللَّهُمَّ اجْعَلْ مَحْيَايَ مَحْيَا مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَمَمَاتِي مَمَاتِ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ. اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا يَوْمٌ تَبَرَّكَتَ بِهِ بَنُو أُمَيَّةَ وَابْنُ أَكَلَةِ الْأَكْبَادِ، اللَّعِينُ ابْنُ اللَّعِينِ عَلَى لِسَانِكَ وَلِسَانِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي كُلِّ مَوْطِنٍ وَمَوْقِفٍ وَقَفَ فِيهِ نَبِيُّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ. اللَّهُمَّ الْعَنْ أَبَاسِيفِيَانَ وَمُعَاوِيَةَ وَيَزِيدَ بْنَ مُعَاوِيَةَ عَلَيْهِمْ مِنْكَ اللَّعْنَةُ أَيْدِ الْأَبِيدِينَ، وَهَذَا يَوْمٌ فَرِحَتْ بِهِ آلُ زِيَادٍ وَآلُ مَرْوَانَ بِقَتْلِهِمُ الْحُسَيْنِ صِلَاوَاتِ اللَّهِ عَلَيْهِ. اللَّهُمَّ فَضَاعِفْ عَلَيْهِمُ اللَّعْنَ مِنْكَ وَالْعِيذَابَ الْأَلِيمَ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ فِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي مَوْقِفِي هَذَا وَأَيَّامِ حَيَاتِي بِالْبِرَائَةِ مِنْهُمْ وَاللَّعْنَةِ عَلَيْهِمْ وَبِالْمُؤَالَاتِ لِنَبِيِّكَ وَآلِ نَبِيِّكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمُ السَّلَامُ. بِسْ صَدْرِ مَرْتَبَةٍ مِي گویی: اللَّهُمَّ الْعَنْ أَوَّلَ ظَالِمٍ ظَلَمَ حَقَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَآخِرَ تَابِعٍ لَهُ عَلَى ذَلِكَ، اللَّهُمَّ الْعَنْ الْعِصَابِيَّةَ الَّتِي جَاهَدَتِ الْحُسَيْنِ وَشَايَعَتْ وَبَايَعَتْ وَتَابَعَتْ عَلَى قَتْلِهِ، اللَّهُمَّ الْعَنْهُمْ جَمِيعًا. وَصَدْرِ مَرْتَبَةٍ مِي گویی: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَاعَبْدِ اللَّهِ وَعَلَى الْأَرْوَاحِ الَّتِي حَلَّتْ بِفِنَائِكَ، عَلَيْكَ مِنِّي سَلَامُ اللَّهِ أَيْدَاءُ مَا بَقِيَتْ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ. وَلَا جَعَلَهُ اللَّهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنِّي لِزِيَارَتِكُمْ. السَّلَامُ عَلَى الْحُسَيْنِ، وَعَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ، وَعَلَى أَوْلَادِ الْحُسَيْنِ، وَعَلَى أَصْحَابِ الْحُسَيْنِ. بِسْ مِي گویی: اللَّهُمَّ خُصَّ أَنْتَ أَوَّلَ ظَالِمٍ بِاللَّعْنِ مِنِّي، وَابْدَأْ بِهِ أَوَّلًا ثُمَّ الثَّانِي وَالثَّالِثَ وَالرَّابِعَ. اللَّهُمَّ الْعَنْ زِيَادَ خَامِسًا، وَالْعَنْ عُبَيْدَ اللَّهِ بْنَ زِيَادٍ وَابْنَ مَرْجَانَةَ وَعُمَرَ بْنَ سَعْدٍ وَشِمْرًا، وَآلَ أَبِي سَيْفِيَانَ وَآلَ زِيَادٍ وَآلَ مَرْوَانَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ. بِسْ بِهِ سَجْدَهُ رَفْتَهُ وَ مِي گویی: اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ حَمْدَ الشَّاكِرِينَ لَكَ عَلَى

مُصَابِهِمْ، الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى عَظِيمِ رَزِيَّتِي. اَللّٰهُمَّ ارْزُقْنِي شِفَاعَةَ الْحُسَيْنِ يَوْمَ الْوُرُودِ وَتَبِّثْ لِي قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَكَ مَعَ الْحُسَيْنِ وَأَصْحَابِ الْحُسَيْنِ الَّذِينَ بَدَّلُوا مَهَجَهُمْ دُونَ الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ.

بی‌نوشت‌ها

(۱) بحار الانوار، چاپ بیروت، ج ۱، ص ۲۲۴، کتاب العلم، باب ۷، آداب طلب العلم و احکامه. ۲) وجود مقدس امام صادق علیه السلام در دوران امامت شدیداً تحت نظر حکومت وقت بودند خصوصاً زمان منصور دوانیقی که نسبت به حضرت ظلم زیادی روا داشت تا آنجا که محل اقامت آن حضرت را سه بار تغییر داد و لذا رفت و آمد ایشان در مقاطعی به ویژه اواخر عمر در اختیار خودشان نبود. که این امر خود بیانگر خفقان حاکم بر جامعه و ترس بیش از حد حاکمان جائر از ارتباط مردم با امام علیه السلام است. (۳) بحار الانوار، علامه مجلسی، ج ۱ ص ۲۲۴ - ۲۲۶؛ الکوکب الدرّی فی شرح حدیث عنوان البصری، آیت الله حاج سید ابوالفضل نبوی قمی، بدون تاریخ و محل نشر؛ منیة المرید، شهید ثانی، تصحیح رضا مختاری، ص ۱۴۹ - ۱۴۸ (۴) نظر قاطع دادن در امری که تخصص نداری، مثلاً نظر دادن در امور دینی بدون توجه به نظر فقیه.

درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

بسم الله الرحمن الرحيم جاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (سوره توبه آیه ۴۱) با اموال و جانهای خود، در راه خدا جهاد نمایید؛ این برای شما بهتر است اگر بدانید حضرت رضا (علیه السلام): خدا رحم نماید بنده‌ای که امر ما را زنده (و برپا) دارد ... علوم و دانشهای ما را یاد گیرد و به مردم یاد دهد، زیرا مردم اگر سخنان نیکوی ما را (بی آنکه چیزی از آن کاسته و یا بر آن بیافزایند) بدانند هر آینه از ما پیروی (و طبق آن عمل) می کنند بنادر البحار- ترجمه و شرح خلاصه دو جلد بحار الانوار ص ۱۵۹ بنیانگذار مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان شهید آیت الله شمس آبادی (ره) یکی از علمای برجسته شهر اصفهان بودند که در دلدادگی به اهل بیت (علیهم السلام) بخصوص حضرت علی بن موسی الرضا (علیه السلام) و امام عصر (عجل الله تعالی فرجه الشریف) شهره بوده و لذا با نظر و درایت خود در سال ۱۳۴۰ هجری شمسی بنیانگذار مرکز و راهی شد که هیچ وقت چراغ آن خاموش نشد و هر روز قوی تر و بهتر راهش را ادامه می دهند. مرکز تحقیقات قائمیه اصفهان از سال ۱۳۸۵ هجری شمسی تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن امامی (قدس سره الشریف) و با فعالیت خالصانه و شبانه روزی تیمی مرکب از فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مختلف مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است. اهداف: دفاع از حریم شیعه و بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البيت عليهم السلام) تقویت انگیزه جوانان و عامه مردم نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی، جایگزین کردن مطالب سودمند به جای بلوتوث های بی محتوا در تلفن های همراه و رایانه ها ایجاد بستر جامع مطالعاتی بر اساس معارف قرآن کریم و اهل بیت علیهم السلام با انگیزه نشر معارف، سرویس دهی به محققین و طلاب، گسترش فرهنگ مطالعه و غنی کردن اوقات فراغت علاقمندان به نرم افزار های علوم اسلامی، در دسترس بودن منابع لازم جهت سهولت رفع ابهام و شبهات منتشره در جامعه عدالت اجتماعی: با استفاده از ابزار نو می توان بصورت تصاعدی در نشر و پخش آن همت گمارد و از طرفی عدالت اجتماعی در تزریق امکانات را در سطح کشور و باز از جهتی نشر فرهنگ اسلامی ایرانی را در سطح جهان سرعت بخشید. از جمله فعالیت های گسترده مرکز: الف) چاپ و نشر ده ها عنوان کتاب، جزوه و ماهنامه همراه با برگزاری مسابقه کتابخوانی ب) تولید صدها نرم افزار تحقیقاتی و کتابخانه ای قابل اجرا در رایانه و گوشی تلفن همراه ج) تولید نمایشگاه های سه بعدی، پانوراما، انیمیشن، بازیهای رایانه ای و ... اماکن مذهبی، گردشگری و... د) ایجاد سایت اینترنتی قائمیه www.ghaemiyeh.com جهت دانلود رایگان نرم افزار های تلفن همراه و چندین سایت مذهبی دیگر ه) تولید محصولات

نمایشی، سخنرانی و ... جهت نمایش در شبکه های ماهواره ای (راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی (خط ۲۳۵۰۵۲۴) ز) طراحی سیستم های حسابداری، رسانه ساز، موبایل ساز، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و... ح) همکاری افتخاری با دهها مرکز حقیقی و حقوقی از جمله بیوت آیات عظام، حوزه های علمیه، دانشگاهها، اماکن مذهبی مانند مسجد جمکران و ... ط) برگزاری همایش ها، و اجرای طرح مهد، ویژه کودکان و نوجوانان شرکت کننده در جلسه ی) برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم و دوره های تربیت مربی (حضور و مجازی) در طول سال دفتر مرکزی: اصفهان/خ مسجد سید / حد فاصل خیابان پنج رمضان و چهارراه فائی / مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان تاریخ تأسیس: ۱۳۸۵ شماره ثبت: ۲۳۷۳ شناسه ملی: ۱۰۸۶۰۱۵۲۰۲۶ وب سایت: www.ghaemiyeh.com ایمیل: Info@ghaemiyeh.com فروشگاه اینترنتی: www.eslamshop.com تلفن ۲۵-۲۳۵۷۰۲۳-۲۳۱۱ (۰۳۱۱) فکس ۲۳۵۷۰۲۲ (۰۳۱۱) دفتر تهران ۸۸۳۱۸۷۲۲ (۰۲۱) بازرگانی و فروش ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹ امور کاربران ۰۳۳۳۰۴۵ (۰۳۱۱) نکته قابل توجه اینکه بودجه این مرکز؛ مردمی، غیر دولتی و غیر انتفاعی با همت عده ای خیر اندیش اداره و تامین گردیده و لی جوابگوی حجم رو به رشد و وسیع فعالیت مذهبی و علمی حاضر و طرح های توسعه ای فرهنگی نیست، از اینرو این مرکز به فضل و کرم صاحب اصلی این خانه (قائمیه) امید داشته و امیدواریم حضرت بقیه الله الاعظم عجل الله تعالی فرجه الشریف توفیق روزافزونی را شامل همگان بنماید تا در صورت امکان در این امر مهم ما را یاری نمایند انشاءالله. شماره حساب ۶۲۱۰۶۰۹۵۳، شماره کارت: ۶۲۷۳-۵۳۳۱-۳۰۴۵-۱۹۷۳ و شماره حساب شبا: ۵۳-۵۳۰۹۰۶۲۱-۰۰۰۰-۰۰۰۰-۰۱۸۰-۰۹۰ IR به نام مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان نزد بانک تجارت شعبه اصفهان - خیابان مسجد سید ارزش کار فکری و عقیدتی الاحتجاج - به سندش، از امام حسین علیه السلام - هر کس عهده دار یتیمی از ما شود که محنت غیبت ما، او را از ما جدا کرده است و از علوم ما که به دستش رسیده، به او سهمی دهد تا ارشاد و هدایتش کند، خداوند به او می فرماید: «ای بنده بزرگوار شریک کننده برادرش! من در کرم کردن، از تو سزاوارترم. فرشتگان من! برای او در بهشت، به عدد هر حرفی که یاد داده است، هزار هزار، کاخ قرار دهید و از دیگر نعمت ها، آنچه را که لایق اوست، به آنها ضمیمه کنید». التفسیر المنسوب الی الإمام العسکری علیه السلام: امام حسین علیه السلام به مردی فرمود: «کدام یک را دوست تر می داری: مردی اراده کشتن بینوایی ضعیف را دارد و تو او را از دستش می رسانی، یا مردی ناصبی اراده گمراه کردن مؤمنی بینوا و ضعیف از پیروان ما را دارد، امّا تو دریچه ای [از علم] را بر او می گشایی که آن بینوا، خود را بدان، نگاه می دارد و با حجّت های خدای متعال، خصم خویش را ساکت می سازد و او را می شکنند؟». [سپس] فرمود: «حتماً رها کردن این مؤمن بینوا از دست آن ناصبی. بی گمان، خدای متعال می فرماید: «و هر که او را زنده کند، گویی همه مردم را زنده کرده است»؛ یعنی هر که او را زنده کند و از کفر به ایمان، ارشاد کند، گویی همه مردم را زنده کرده است، پیش از آن که آنان را با شمشیرهای تیز بکشد». مسند زید: امام حسین علیه السلام فرمود: «هر کس انسانی را از گمراهی به معرفت حق، فرا بخواند و او اجابت کند، اجری مانند آزاد کردن بنده دارد».

مرکز تحقیقات و ترجمه

اصفهان

گام‌ها

WWW

برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی

www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹

